

"Και δώσουσιν σημεία μεγάλα και τέρατα ώστε πλανήσαι ει δυνατόν και τους εκλεκτούς",
Ματθ. ΚΔ',στίχ.24

Αυτά λέει ο Ευαγγελιστής στην Αγία Γραφή, και δυστυχώς ήρθε η σειρά μου να επιβεβαιώσω με το δικό μου πάθημα αυτό ακριβώς το χωρίο.

Κάποιος μεγάλος ασκητής έλεγε ότι βλέπει τις παγίδες του Διαβόλου σπαρμένες πάνω στη γη και τους ανθρώπους να πιάνονται σε αυτές. Η μικρή μου περιπέτεια αποδεικνύει ότι τέτοιες ύπουλες παγίδες για τους ανθρώπους είναι και οι διάφορες "Εκκλησίες" που είναι αποκομμένες από την μία και Αγία Εκκλησία. Και αυτό γιατί στερούνται Αγίου Πνεύματος και ο Σατανάς κυριολεκτικά αλωνίζει εκεί (εξηγώ το γιατί πιο μετά). Ας δουμε λοιπόν και το πάθημα μου:

Η γνωριμία

Ήταν μέσα Φλεβάρη όταν ένα παιδί της ηλικίας μου (23 περίπου) με πλησίασε ενώ μιλούσαμε στο IRC και μου πρότεινε να συναντηθούμε να γνωριστούμε και από κοντά. Έτσι και έγινε. Πήγαμε λοιπόν στις 15/2/2007 στο Μοναστηράκι (στο μαγαζί "Υδρία") και αρχίσαμε να τα λέμε.

Αυτή η συνάντηση απετέλεσε και την αρχή της περιπέτειας μου (της πλάνης μου δηλαδή).

Μου είπε ότι είχε να μου πει κάτι σημαντικό και εγώ δέχτηκα να ακούσω. Αρχισε να μου λέει για το Παλαιό Ημερολόγιο και να μου εξηγεί ότι οι ιερείς του Παλαιού είναι οι γνήσιοι συνεχιστές (αλήθεια, με τόσα παρακλάδια στο χώρο αυτής της "εκκλησίας" ΠΟΙΑ είναι η γνήσια;) της Ορθοδοξίας μας.

Αυτό το στήριξε στο ότι οι ιερείς του Νέου είναι μισθωτοί ενώ του Παλαιού δε δέχονται χρήματα. Μου είπε και άλλα πολλά για να στηρίξει τη θέση της εκκλησίας του Παλαιού, ως μόνους συνεχιστές της Ορθοδοξίας.

Εγώ, άκουγα αυτά που μου έλεγε, και έχοντας την άποψη ότι το θέμα του ημερολογίου είναι τυπικό, θεώρησα ότι εν μέρει έχει δίκιο (ήξερα ότι δε μπορούσε να έχει απόλυτο δίκιο διότι υπάρχουν πολύ καλά παραδείγματα ιερέων και γερόντων που έφτασαν την αγιότητα από την κανονική Εκκλησία (του Νέου)).

Έπειτα μου μίλησε για τον πνευματικό του (αρχιμανδρίτης του Παλαιού Ημερολογίου, δεν γνωρίζω σε ποιο παρακλάδι), και μου έδωσε να καταλάβω ότι ήταν χαρισματικός. Εγώ στο μεταξύ έψαχνα να βρω κάποιον πνευματικό, ώστε να ενταχθώ στη ζωή της Εκκλησίας μας και να αποβάλω από πάνω μου δια της Εξομολόγησης τα αμαρτήματα (σαρκικά κυρίως) που με βάραιναν.

Μου διηγήθηκε ένα περιστατικό από τη ζωή του, πριν γνωρίσει τον πνευματικό του, και ενώ ζούσε ζωή πολύ άστατη. Μου είπε ότι ένα μεσημέρι ενώ ξεκουραζόταν είδε δίπλα του στο κρεβάτι ένα καμμένο ανθρώπινο κεφάλι να τον κοιτά, και ότι αυτό τον τρόμαξε πάρα πολύ. Όπως τυχαίως (το πώς δουλεύει ο Πονηρός είναι άλλο πράγμα...) εκείνη την περίοδο γνώρισε ένα άλλο παιδί, το οποίο του γνώρισε τον πνευματικό του, με τον ίδιο τρόπο που προσπάθησε να μου τον γνωρίσει και εμένα.

Όσο προχωρούσε η κουβέντα μας, θίξαμε και τα γεγονότα της Αποκάλυψης. Με αφορμή αυτά μου ανέφερε ότι στις μέρες μας δημιουργείται με θεία εντολή μία ομάδα με εντολή να κηρύξει το Ευαγγέλιο σε όλη τη γη, ότι αυτή η ομάδα θα είχε 12 άτομα, τα οποία θα γινόντουσαν Απόστολοι, και μαζί με τους αρχικούς 12, μετά την Κρίση θα ήταν οι 24 Πρεσβύτεροι που αναφέρονται στην Αποκάλυψη ("πεσούνται οι εικοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι...", Αποκ.Δ',στίχ.10).

Στην πορεία της συζήτησης (και άλλων διαλόγων στο Internet που ακολούθησαν) προέκυψε ότι εκείνος που είχε λάβει την εντολή να μαζέψει την ομάδα των 12 ήταν ο πνευματικός του, ότι ο ίδιος ήταν μέλος της ομάδας και ότι η ομάδα είχε ήδη 6 άτομα. Το παλιότερο μέλος μπήκε σε αυτήν πριν 12 χρόνια. (Στη συνέχεια όταν γράφω "ομάδα" αυτήν την ομάδα θα εννοώ.)

Επίσης, κάποια από τα παιδιά της ομάδας συμμετέχουν και σε ένα forum στο Internet, με το όνομα "ΦΩΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ", στη δ/ση <http://orthodoxia.forumup.gr> όπου υποστηρίζουν τα "δικαία" του Παλαισημερολογιτισμού.

Εγώ, έχοντας ανάγκη από πνευματικό και εντυπωσιασμένος από τη δράση του πνευματικού του, περιστατικά της οποίας επίσης μου εξιστόρησε (ιάσεις, οράματα, ενύπνια κτλ.), του ζήτησα να με πάει να μιλήσουμε και να κανονίσουμε για Εξομολόγηση. Μου είπε ότι κάτι θα μπορούσε να κάνει και εγώ τον ρώτησα σε ποιο Ναό εξομολογεί. Εξεπλάγην λίγο όταν μου είπε ότι η Εξομολόγηση θα γινόταν σπίτι του, αλλά σκέφτηκα ότι αν είναι όντως τόσο καλός, κάτι θα ξέρει παραπάνω (ΚΑΙ ΠΟΥ ΝΑ'ΞΕΡΑ ΤΟΤΕ...), και δέχτηκα με χαρά.

Η συνάντηση

Έτσι και έγινε, στις 3/3/2007 πήγαμε μαζί με άλλα 2 μέλη της ομάδας μία βόλτα από Παιανία μεριά (εκεί μένει προσωρινά ο πνευματικός του). Η συνάντηση πήγε πολύ καλά, ο πνευματικός του μου φάνηκε απλός άνθρωπος και τα άλλα παιδιά που ήμασταν εκεί φαινόταν να τον αγαπούν πολύ. Ένα σημείο που δε μου άρεσε ήταν ότι ο πνευματικός κάπνιζε κιάλας και απορούσα "αφού είναι τόσο καλός πώς δεν το έκοψε και μάλιστα με προβλήματα υγείας;". Ένα άλλο που δε μου άρεσε ήταν ότι όταν του είπα ότι έπρεπε να είμαι επιφυλακτικός μαζί του (σκεπτόμενος το ότι ανήκει στο Παλαιό, και τα χαρίσματα που λέγεται ότι έχει είναι προκλητικά πολλά), μην καώ κιάλας (εννοώντας την Κόλαση) διότι ο Πονηρός εμφανίζεται και ως άγγελος φωτός ακόμη, μου είπε να προσέχω μήπως βλασφημώ και έτσι δεν του ξαναέφερα αντίρρηση. Κάπως έτσι τελείωσε η πρώτη συνάντηση με τον πνευματικό των παιδιών της ομάδας.

Στο μεταξύ προβληματίζομαι έντονα, από πού και ως πού μπορούσα εγώ με τις τόσες αμαρτίες να γίνω Απόστολος και αναρωτιόμαι μήπως όλα τα χαρίσματα του "γέροντα" ήταν από τον Πονηρό. Αλλά σκεφτόμαι ότι δεν είναι δυνατόν να μιλά για Χριστό και να έχει δυνάμεις (τις οποίες και κάποιοι από την ομάδα είδαν και οι ίδιοι) κάποιος που υπηρετεί έστω και εν αγνοία του τον Πονηρό (ΠΟΥ ΝΑ'ΞΕΡΑ ΟΜΩΣ ΚΑΙ ΠΑΛΙ....). Οπότε, έλεγα "ας γίνει όπως θέλει ο Θεός καλύτερα" και σταματούσα να σκέφτομαι το θέμα.

Ακολούθησαν και άλλες συναντήσεις με παιδιά της ομάδας, με σκοπό να με μιήσουν καλύτερα σε αυτήν. Πάντοτε ήταν πολύ ευγενικοί μαζί μου και φαινόταν να έχουν μεγάλη ωφέλεια από τον πνευματικό τους. Με έκαναν να καταλάβω ότι είχαν και οι ίδιοι μεταφυσικές εμπειρίες και πολλά γεγονότα στη ζωή τους που τους ενίσχυαν τη θέληση να είναι στην ομάδα και να συμβάλλουν σε αυτήν (και την επέκτασή της με νέα μέλη). Μου έδιναν να καταλάβω πως είναι κοντά σε έναν ζωντανό άγιο. Φαινόταν να είχαν βρει νόημα στη ζωή τους και έδειχναν αφοσίωση και αγάπη προς το Θεό.

Σε αυτές τις συναντήσεις με προετοίμαζαν ψυχολογικά για τις προϋποθέσεις εισόδου στην ομάδα. Μου έλεγαν ότι θα με πολεμήσει η λογική μου ώστε να μην κάνω αυτό που θα μου ζητούσαν και ότι για αυτό θα έφταιγε ο Διάβολος. Ουσιαστικά μου ζητούσαν να έχω όσο μπορώ τυφλή υπακοή στον πνευματικό τους, αλλά δε μου άρεσαν κάποια πράγματα στην όλη, ομολογουμένως ιδανική, εικόνα που είχα, όπως πχ. το ότι επέμενε ότι ο Π. Παΐσιος δεν είναι δυνατόν να αγιάσει (επειδή χαρακτήρισε τους Ζηλωτές "ζουρλωτές"), ότι όλοι οι ιερείς με το Νέο ήταν άκυροι και ανάξιοι να τελούν Μυστήρια και ότι τα Μυστήρια στην Εκκλησία μας (του Νέου) είναι και αυτά άκυρα, παρόλο που εγώ είχα αντιπαραδείγματα όπως:

- Τους ιερείς της ενορίας μου, που πραγματικά φαίνονται να αγωνίζονται για τη σωτηρία μας.
- Ιερείς όπως ο π. Μυτιληναίος που όταν τους ακούς στις ομιλίες τους νιώθεις ότι έχουν αγάπη πολλή για το Χριστό μας και για όλους εμάς.
- Ιερείς (όπως ο π. Ιωνάς) που αυτή τη στιγμή κάνουν ιεραποστολή σε μακρινές χώρες, όπως η ιεραποστολή στην Ταϊβάν, όπου κατά τη Θεία Ευχαριστία συνέβη και θαύμα με 2 ανθρώπους να βλέπουν Σάρκα και Αίμα στο Άγιο Ποτήριο.

Έτσι, κρατιόμαι σε μία ψυχοφθόρα αμφιβολία: ή ο πνευματικός του Παλαιού είχε άδικο ή τα αντιπαραδείγματά μου δε θα έπρεπε καν να υπάρχουν. Ειδικά με την εγκυρότητα των μυστηρίων της Εκκλησίας μας δεν υπήρχε αμφιβολία ότι έκανε λάθος ο πνευματικός. Και εκεί σκεφτόμαι "ας γίνει το θέλημα του Θεού, και αν κάνουμε λάθος θα μάς το δείξει" και έπαυα να το σκέφτομαι κρατώντας στο βάθος του μυαλού μου επιφύλαξη ότι μπορεί να κάνει λάθος ο πνευματικός.

Η εξομολόγηση

Στις 7/4/2007 (Μ. Σάββατο) τελικά πήγαμε εγώ και άλλοι 2 από την ομάδα να μας εξομολογήσει ο πνευματικός, που πλέον είχε γίνει και δικός μου πνευματικός, αφού δέχτηκα να με εξομολογήσει. Η εξομολόγηση έγινε στο σπίτι του πνευματικού, και η συμπεριφορά του ήταν φυσιολογική. Όμως μου έκανε εντύπωση το ότι δεν μου διάβασε

καμία ευχή, ούτε πετραχήλι μου έβαλε. Μου είπε να πάω να κοινωνήσω το βράδυ (της Ανάστασης), υπονοώντας ότι θα πήγαινα στο μοναστήρι όπου λειτουργεί και ο ίδιος. Όμως δεν ήταν εφικτό κάτι τέτοιο (πάντα πάω στην Ανάσταση με την οικογένειά μου) και έτσι πήγα και κοινωνήσα στο Ναό της ενορίας μου (πολύ κακώς κοινωνήσα μετά από την "εξομολόγηση" στον "πνευματικό", αλλά μήπως την απώλειά μας δε θέλει ο Πονηρός;;;).

Αντιμέτωπος με την πλάνη

Η επόμενη συνάντηση με τον "πνευματικό" (και τελευταία για εμένα) έγινε στις 14/7/2007, ημέρα Σάββατο. Με μετέφεραν με δικά τους έξοδα (κάθε φορά προσφέρονταν με ευγένεια να το κάνουν, καθώς μένω μακριά από την Παιανία) τα 2 παιδιά από την ομάδα που με γνώρισαν στον "πνευματικό".

Το πρωί της ίδιας ημέρας είχα συζήτηση μέσω Internet με εκείνο το παιδί που μου πρωτομίλησε για όλα αυτά, και καταλήξαμε στο να δεχτώ να συμβάλλω και εγώ σε αυτήν την ομάδα. Είχα υπόψιν ότι για κάτι τόσο σημαντικό όσο η "αποστολή" αυτής της ομάδας σίγουρα έπρεπε να κάνω κάτι παραπάνω όπως να διαβάζω πιο συχνά τη Γραφή, να κοινωνώ και να εξομολογούμαι τακτικά, να μην υποκύπτω όσο μπορώ σε πειρασμούς κτλ.

Έγινε η συνάντηση το απόγευμα λοιπόν, και έμαθα ότι θα μου έλεγαν τι χρειάζεται σε πρώτη φάση για να μπω στην ομάδα. Είπε ο "πνευματικός" στα παιδιά που με έφεραν να πάμε κάπου να με ενημερώσουν, και έτσι πήγαμε στην πλατεία Αγίας Παρασκευής.

Εκεί αρχίσαμε να τα λέμε, και ένας της παρέας ανέλαβε να μου εξηγήσει το τι χρειαζόταν για την ομάδα. Μου έλεγε ότι η Γραφή αναφέρει πολύ συχνά τη λέξη σπέρμα, ότι το σπέρμα ουσιαστικά μπορεί να είναι και αυτό άγιο αν αυτός που το έχει είναι άγιος, ότι κάποιοι άνθρωποι κατάγονται από το γεννεαλογικό δέντρο του Χριστού και ότι ο "πνευματικός" μας ήταν ένας από αυτούς, ένας άγιος των ημερών μας και μάλιστα ζωντανός. (Αυτό μου φάνηκε κάπως περίεργο...)

Επίσης έλεγε ότι επειδή επείγει να συμπληρωθεί η ομάδα (σύμφωνα με τον "πνευματικό" μας είχαμε πάνω κάτω 6 μήνες πριν συμβούν σημεία και τέρατα στον πλανήτη) έπρεπε και εγώ και οι άλλοι της ομάδας να φτάσουμε σε αγιότητα με γρήγορο τρόπο (και όχι με τον αγώνα των όντως Αγίων) και να μπορέσουμε λάβουμε το Άγιο Πνεύμα ως νέοι Απόστολοι. (Εκεί μου μπήκαν οι ψύλλοι στα αυτιά.)

Μου έλεγε ότι ο άνθρωπος έχει 2 εισόδους και οι οποίες μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για να λάβουμε αυτό που θα μας καθάριζε. Εγώ διαφώνησα, τονίζοντας ότι μόνο το στόμα έχει ως είσοδο το ανθρώπινο σώμα και καμία άλλη. (Αυτό με παραξένεψε πιο πολύ.)

Και στο τέλος μου έριξε και τη "χειροβομβίδα", ότι η διαδικασία εισόδου στην ομάδα ήταν να διαπράξει σοδομισμός ο "πνευματικός" πάνω μου τουλάχιστον 7 φορές, ώστε με το "άγιο" σπέρμα του να "καθαρίσω".

Αυτό ήταν που με έκανε να καταλάβω πλέον το μέγεθος της πλάνης τόσο του "πνευματικού" όσο και των παιδιών αυτής της ομάδας. Έχασα τον κόσμο κάτω από τα πόδια

μου όταν μου το είπαν. Όλοι τους δυστυχώς έχουν υποβληθεί σε αυτή την ανόσια πράξη, η οποία πήρε το όνομά της από την πόλη των Σοδόμων, που καταστράφηκε από την αμαρτία της, και με σκοπό (αυτό και αν είναι βλασφημία) να αγιάσουν και να αποκτήσουν Άγιο Πνεύμα ώστε να κηρύξουν σε όλη τη γη!

Η περισυλλογή

Μετά από όλη αυτή την περιπέτεια, οφείλω να ζητήσω συγχώρεση από το Θεό (μέσα από κανονική εξομολόγηση πλέον) για το λάθος μου:

- Να πειστώ ότι υπάρχει πιθανότητα έστω και 0.00001% να γίνω Απόστολος του Θεού ενώ είμαι χωμένος στην αμαρτία (αυτό λέγεται υπερηφάνεια)
- Να αμφισβητήσω, έστω και λίγο την εγκυρότητα των Μυστηρίων που θέσπισε η Αγία μας Εκκλησία για χάρη των αιρετικών.
- Να κοινωνήσω όντας ουσιαστικά ανεξομολόγητος και όντας μέσα στη δυσωδία και τη βρώμα της αμαρτίας το Άχραντο Σώμα και Αίμα του Κυρίου μας.

Μακάρι ο Θεός να φωτίζει τα μέλη αυτής της "ομάδας" και τον "πνευματικό" τους, και όλους τους σχισματικούς και αιρετικούς που νομίζουν ότι βαδίζουν κατά Θεόν, ώστε να καταλάβουν το παιχνίδι που μας παίζει ο Πονηρός και να σωθούν από την απώλεια.

Πραγματικά οι αδελφοί μας είναι πιασμένοι σε παγίδα του Διαβόλου, και εκείνος πραγματικά οργιάζει πάνω τους. Τους δίνει ενύπνια, οράματα, "χαρίσματα" και τους κοιμίζει με σκοπό να τους ποδηγετεί και να τους σπρώχνει χωρίς να το ξέρουν στην απώλεια. Μετά το σοδομισμό τους πιθανόν να επέλθουν και άλλα δεινά, αφού κατά τα λεγόμενά τους υπάρχουν κάποιες φάσεις στο σχέδιο και αυτή είναι η δεύτερη φάση.

Μέλημά μου θα είναι να ενημερώσω όσους μπορούν να κάνουν κάτι προκειμένου να μη χαθούν άλλες ψυχές και να σωθούν και εκείνοι που ήδη έπεσαν σε μια (από τις πολλές) ομολογουμένως καλοστημένη παγίδα του Πονηρού.

Ο Πονηρός, δυστυχώς, μπορεί να παίζει θέατρο και να παριστάνει και το Χριστό ακόμη, αν υπάρχει κάποιος που θα δελεαστεί από αυτό. Είναι γνωστά από την παράδοση της Εκκλησίας μας και άλλα περιστατικά όπου η πλάνη βρήκε σύμμαχο την υπερηφάνεια και παραλίγο να καταστρέψει εκείνους που την είχαν. Και ο Αντίχριστος θα μας παρουσιάζεται σαν σωτήρας μέχρι να αποκαλυφθεί η βρωμιά που θα κρύβει...

Μακάρι να είμαστε προσεκτικοί και όσο γίνεται κοντά στην Εκκλησία μας. Η Εκκλησία είναι το καράβι που μας πάει στη σωτηρία μας και αν κάνουμε το λάθος και πέσουμε στη θάλασσα και απομακρυνθούμε, εκεί επιτόπου θα μάς φάνε οι καρχαρίες.

Καλή και ευλογημένη ημέρα να έχουμε. Ο Θεός να μάς φυλάει από κάθε κακό.

feliz